

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β΄. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ΄.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δέου ἂν θεοτίμου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

δύματα, ἅτινα φέρει πάντοτε ὁ γαμβρὸς πρὸς ἑνδυσιν τῆς νύμφης, ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, καὶ ἀναγνόντες τὰς ὀριζομένας εὐχὰς παραδίδουσιν αὐτὰ ταῖς περὶ τὴν νύμφην, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸν νυμφῶνα (νυμφεῖον) καὶ ἐνδύσωσιν αὐτήν· οὐδὲν ἄσμα ἐπιλέγουσι διότι οἱ ἐνταῦθα στεροῦνται ἁσμάτων, μόνον συνήθη ἄσματα ἔχοντες τὰ Τουρκικά. Ἀκολουθῶς, ἐὰν μὲν ἡ τελετὴ τῆς στέψεως πρόκειται νὰ γείνη ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἱ ἱερεῖς ἄρχονται ἀμέσως αὐτῆς· εἰδελμή, παραλαμβάνουσι ἀμφοτέρωθεν αἱ συνοδίαὶ τοὺς μελλονύμφους καὶ ὀδηγοῦσιν αὐτοὺς σὺν μουσικῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τε μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ἐκ τῆς Ἐκκλησίας γυναῖκες τινες χρορεύουσιν ὑψόνουσαι διὰ τῶν χειρῶν των καὶ μανδύλια εἰς ἑνδειξὴν χαρᾶς, πρὸ τῆς νύμφης, ἣτις εἶναι κεκαλυμμένη διὰ χονδροῦ ὑφάσματος καὶ κύπτει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόλις δύναται νὰ περιπατῇ, ὅπερ καμάρωμα καλοῦσιν· ὅταν δὲ ἡ ἀπόστασις εἶναι μεγάλη οἱ νεόνυμφοι ἐπιστρέφουσιν ἔριπποι. ὅποτε ὁ γαμβρὸς μετὰ τοῦ συντέκνου (πάρανύμφου) δρομαῖοι ἀπομακρύνονται καὶ πάλιν ἐπιστρέφουσι πλησίον τῆς νύμφης εἰς ἑνδειξὴν χαρᾶς. Οὕτω ὀδεύοντες φθάνουσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐνθα εὐχρηθέντες οἱ παρευρισκόμενοι τὰ εἰκάτα τοῖς νεονύμφοις, ἀπέρχονται καὶ οὕτω περατοῦται ὁ γάμος. Ἡ νεόνυμφος ἐπὶ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα εἶναι ἠναγκασμένη νὰ πλύνη δι' ἀπλοῦ ὕδατος καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀπάντων τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοὺς πόδας, οἰκείων τε καὶ ξένων· μετὰ ταῦτα ἐξακολουθεῖ μὲν ἡ συνήθεια αὕτη νὰ ἐκτελεῖται, πλὴν εἰς μόνους τοὺς ξένους τὴν συνήθειαν ταύτην πολλὰ χωρὶα νεωτερίζοντα παρέλιπον. Οὐδέποτε ἡ νύμφη δύναται νὰ ὀμιλήσῃ μετὰ τοῦ πενθεροῦ, τοῦ ὀποίου πρέπει πάντοτε νὰ ἀσπάζεται τὴν χεῖρα, ὁσάκις δίδει ἢ λαμβάνει τι παρ' αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Δημῶδων συλλέκτων I. Γ. Θεοδωροπούλου).

Χήρα μῆτηρ ἐρασθεῖσα τὸν υἱὸν της.

Χήρας ὑγιὸς στολίζεται—τρέμουν, ραγίζουν τὰ βουνά,
νὰ πάη 'ς τὸ πανυγῆρ—ἀητέ—βουνά, μὴν πρασινίσετε.

Τόνε ζηλεύ' ἢ γειτονιά, —τρέμουν, βογκᾶνε τὰ βουνά,
 τόνε ζηλεύ' ἢ ρούγ' —ἀητέ, —κάμποι, μὴ λαλουδίσετε.
 Τόνε ζηλεύ' ἢ μάνα του —τρέμουν, ραγίζουν τὰ βουνά,
 ἄντρα γιὰ νάν τον πάρ' —ἀητέ —βουνά μὴν πρασινίσετε·
 Κ' ἐντρέπεται νὰ τοῦ το εἰπῆ —τρέμουν, βογκᾶνε τὰ βουνά,
 νάν τοῦ τῶμολογήσ' —ἀητέ —κάμποι, μὴ λαλουδίσετε·
 Μὰ μιὰ λαμπρή, μιὰ Κυριακή —τρέμουν ραγίζουν τὰ βουνά,
 μιὰ 'πίστημον ἡμέρα —ἀητέ —βουνά μὴν πρασινίσετε·
 Ἐξαδιαντράπη καὶ τοῦ λέει —τρέμουν, βογκᾶνε τὰ βουνά,
 καὶ τοῦ το κουβεντιάζ' —ἀητέ, —κάμποι, μὴ λαλουδίσετε.
 —'Εγώ, γιουόλι μου, σ' ἀγαπῶ —τρέμουν, ραγίζουν τὰ βουνά,
 ἄντρα γιὰ νὰ σε' πάρ' —ἀητέ —βουνά μὴν πρασινίσετε.
 —Σώπα, μάνα, καὶ μὴν το λές —τρέμουν, βογκᾶνε τὰ βουνά,
 καὶ μὴν τὸ κουβεντιάζης —γιγιέ —κάμποι, μὴ λαλουδίσετε.
 Νὰ μὴν τὰκούσ' ἢ γειτονιά —τρέμουν, ραγίζουν τὰ βουνά,
 νὰ μὴν τὰκούσ' ὁ κόσμος —γιγιέ —βουνά μὴν πρασινίσετε·
 —Πᾶμε, γιγιέ μου, νὰ φύγωμε —τρέμουν, βογκᾶνε τὰ βουνά,
 'ς ἄλλον τόπο νὰ πᾶμ' —ἀητέ —κάμποι, μὴ λαλουδίσετε·
 Ποῦνε παπᾶς, ποῦνε νωνός —τρέμουν, ραγίζουν τὰ βουνά,
 γιὰ νὰ μᾶς στεφανώσ' —ἀητέ —βουνά μὴν πρασινίσετε.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 12ης φθίνοντος μηνὸς ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία ἀποδεξαμένη τὴν παραίτησιν τοῦ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίας ἐκλεγέντος Ταμίου κ. Ν. Ἀναστασίου, παραιτηθέντος καὶ ἀπὸ μέλους αὐτῆς, πρῶτον μὲν προσεκάλεσε τὸ συμπληρωτικὸν μέλος, τὸν κ. Π. Πορφυρόπουλον, ὅπως λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις ὡς κύριον μέλος, εἶτα δὲ ἐξελέξατο Ταμίαν τὸν κ. Δημ. Γεωργιάδην, μεθ' ὃ ἐξέδοτο τὴν ἐξῆς ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας Διδασκάλους.